

קבוצה של 20 ספורטאים ישראלים, שחורה בליל שבת לארץ מיון, הביאה עמה את אחת המתנות להן השתוקקו אוהדיהם הספורט בישראל מזה שנים רבות — נצחון ספורטאי בזירה בינלאומית. כמעט בין-לילה התגלה לאזרחי ישראל כי אישם, רחוק מזרקורי הפרסומת הרעשנית והתלהב בות המוניהם, בין בריכות הדגים של קיבוץ צי עמק יזרעאל ובריכות השחיה המועטות והסרות הנתונים של הערים הגדולות, גדל דור חדש של ספורטאים, המסוגל לשנות את דירוג החשיבות של ענפי הספורט בארץ. נבחרת השחיה וכדור-המים הישראלית חזרה השבוע לארץ, כשהיא עטורת תהילת ההצלחה. בשלושה מפגשים שערכה תוך שלושה ימים הצליחה הנבחרת הישראלית לנצח את הנבחרת היחנית בנקודות בשיעור 52:101, להשיג מקומות ראשונים בתחרויות הפרידה הפתוחות. נבחרת כדור-המים, גברה על נבחרתה של יוון בפעם אחת, (6:8) יצאה בפעם שניה בתוצאת תיקו (5:5) והפסידה בהופיעה כנבחרת חיפה נגד נבחרת אתונה (4:5). «אתם ממש מעצמה בשחיה», אמרו היוונים שלא ציפו לתבוסה.

הנצחון הישראלי הגדול אינו צריך לסחרר. הוא היה צפוי מראש, אם כי לא בשיעור כה גדול, בהשוואת השיג הישגי הבורדים. יוון איננה מעצמת-שחיה, ואם כי בשנת מפגשים קודמים, שוערכו בשנים 1937 ו-1947, גברה על נבחרת ארץ-ישראל, הרי בהשחאה להשיג שחיני אירופה היא עדיין מדינה מפגרת בשחיה. אולם יוון היא בדיוק אחת מאותן מדינות, שעמן צריכה ישראל להתמודד בשחיה הספורט, לא בגלל רמתה הספורטאית אלא בשל קרבתה הגיאוגרפית ודמיון תנאיה לאלה של ישראל. ביוון הצליחו שחיני ישראל לשבור שישה שיאים לאומיים, תפסו מקומות ראשונים ב-12 מתוך 13 משחים. ביוון התי

לחסום את החלוץ הישראלי, מכה בידו יעל גופו של זורגר, משי מיט בדרך זו את הכדור מידיו. היוני, שהיו בטוחים בנצחון קל על הנבחרת הישראלית, לא התייחסו תחילה ברצינות מספקת למשחק.

ישראל מסתערת אדוארד זורגר, החלוץ הי מרכזי של נבחרת כדור-המים הישראלית, מסתער לעבר השער היוני. מגן שלא הצליח

עוד נשוב, ניפגש על המים!

אמרו שחיני יוון לישראלים, אחרי התבוסה המכרעת שספגה נבחרת יוון המנוסה

רויות נערכו בשעות הלילה, להן לא הורגלו השחינים. התאורה מתחת לפני המים, שאי החום (38 מעלות) היה בלתי-רגיל. השיפוט נה מקובלת בארץ, סינורה מספר שחינים. היה עיון וחד-צדדי. ונוסף לכל אלה לא מצאו לנכון, נציגי ישראל הרשמיים ביוון, לכבד בנוכחותם את התחרויות. אם למרות כל אלה הצליחו הישראלים לזכות בנצחון משכנע ובלתי-ניתן-לערעור, לא היה זה בזכות המול הטוב. היו אלה פירות של עבודה מאומצת ושיטתית, עבודה ספורט לשמו ולא לשם התנצחות אגודתית.

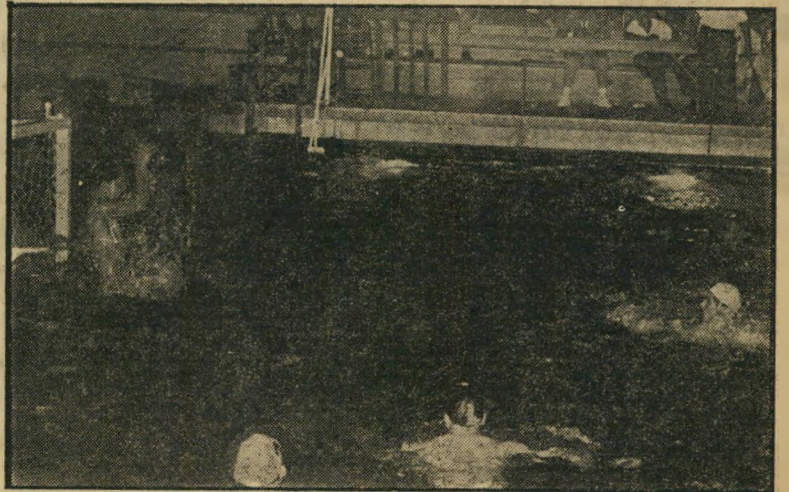
גלו כוכבים חדשים בענף ספורט-המים כגלי להב בת ה-17 מתל-עמל, ששברה את כוכי בותה של שושנה ריבנו, וכעמירם טראובר, שהיה גיבור המפגש, בשברו שיאים בקצב מדהים. שחקני כדור-המים חזרו במאון חיר-בי, למרות שערב צאתם עמדה וסיעתם להתבטל על ידי ראש ההתאחדות לספורט, בטענה ש, הנבחרת אינה שחה פרוטה. כל ההישגים האלה, נרכשו בתנאים, שיקשו ודקא על הישראלים. הקהל היה זר ועודד את היריב. בריכת התחרות הייתה באורך של 50 מטר, ומימיה מתוקים. התחר

אחרי המישחה נבחרת השחיה וכדור-המים הישראלית כפי שצולמה ב-תערוכת הפרידה הידידותית הפתוחה. במשלחת תפסו חלק נכבד שחיני הפועל מבני הקיבוצים, שקצרו את רוב ההישגים והמקומות הראשונים.

לפני התיקו מיכה קניץ, שוער הנבחרת והשחקן המצטיין מחליף דגלונים עם ראש הקבוצה היונית, דקות מספר לפני התחלת המשחק חשני בין נבחרות אתונה ותל-אביב. בתחרות זו, כמו בקודמתה, היה השיפוט חדי-צדדי.

כמיים שער! השוער היוני קולט כדור שנשלח יעל ידי ההתקפה הישראלי. השחקנים הישראליים התרגלו בקושי רב לתנאי המשחק החדשים, להם לא היו רגילים מעולם בארץ. המשחק התקיים בשעות הלילה.